

σίαν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου. Ἡ γῆ εἶναι πᾶσα ἀνοικτῆ, δὲν ὑπάρχει ἐπομένως νόμος περὶ καταπατήσεως ὁρίων.

Πολλὰ θρησκευτικὰ τελετὰ καὶ πανηγύρεις τηροῦνται αἰτινες παρὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν θεωροῦνται προσβλητικαὶ καὶ ἀνήθικοι. Ἡ πρόσκλησις ἰατροῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας εἶναι ἀναγκαστικὴ, ἀλλ' ὅταν πᾶσα ἐλπίς ἀναρρώσεως ἀπολεσθῇ, ὁ πάσχων κομίζεται ἐκτὸς τῆς οἰκίας καὶ ῥίπτεται ἐντὸς τάφρου ἵνα ἀποθάνῃ ἐκεῖ. Μετὰ τινα θάνατον ὀλόκληρος ἢ οἰκογένεια θεωρεῖται ἀκάθαρτος, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται αὐτῇ ν' ἀναμιχθῇ ἐν συναναστροφῇ ἄλλων προσώπων ἐπὶ τινα χρόνον. Ὑπῆρχεν ἄλλοτε συνήθεια νὰ ἐκρίπτεται τὸ πτώμα ὅπως καταβρωθῇ ὑπὸ τῶν θηρίων, τοῦ προνομίου τῆς ταφῆς μόνον τοῖς ἀρχηγοῖς ἐπιτρεπομένου, ἀλλὰ νῦν πάντες ἐνταφιάζονται. Ὅταν ἀρχηγὸς τις ἀποθάνῃ, οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ κήρουν τὰς κεφαλὰς καὶ ἀπέχουσι τῆς χρήσεως τοῦ γάλακτος ἐπὶ τινα χρόνον, τὰ ὄπλα καὶ κοσμήματα αὐτοῦ ἐνταφιάζονται μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ὅστις φυλάττεται ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος, κτήνη σταθμεύουσιν ἱερὰ θεωρούμενα καὶ μὴ φονευόμενα. Αὐτὸς ὁ τάφος καθίσταται ἱερὸς τόπος ἐν ᾧ ὁ ἐγκληματίας δύναται νὰ λάβῃ ἄσυλον.

Περὶ τῆς φυλετικῆς ἱστορίας τῶν Ζουλοῦ μόνον πρὸ 50 ἐτῶν γινώσκουμεν ὅτε ὁ δεσποτικὸς βασιλεὺς Σχάκα ἐκυβέρνησεν. Οὔτε οὗτος, οὔτε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Διγγάν, ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν ἀφῆκεν υἱοὺς, φοβερὰ δὲ ἱστορία λέγεται περὶ αὐτῶν ὅτι ἐφόνειον τὰ τέκνα αὐτῶν ἅμα γεννώμενα φόβῳ μήπως αὐξηθέντα ἀποδιώξωσιν αὐτοὺς τοῦ θρόνου. Ἦσαν στρατιωτικοὶ τύραννοι, γυμνάσαντες ὀλόκληρον τὸν ἄρρενα ἐνήλικον πληθυσμὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἀδιακόπως δὲ κατέστρεφον καὶ ἠρείμουν τὰς γειτνιαζούσας φυλάς. Ἡ ἐξουσία αὐτῶν ὅμως ἐπὶ τέλους κατερρίφθη ὑπὸ τῆς βαθμιαίας προχωρήσεως τῶν Ὀλλανδῶν, τελευταῖον δὲ ἐξῆσαν φιλικῶς μετὰ τῶν ἀποίκων τῆς Νατάλ, πλεῖστοι τούτων διαπεραιωθέντες τὸν Τουγγέλαν ποταμὸν καὶ εἰρηνικῶς ἐγκαθιδρυσθέντες ἐν αὐτῷ προόδον τινα καὶ πρὸς τὸν πολιτισμὸν ποιήσαντες.

Ὁ βασιλεὺς Σετιβάγιο.

Ὅταν ὁ πόλεμος τῶν Ὀλλανδῶν ἐληξεν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως Διγγάν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Πάνδα, ὁ σύμμαχος τῶν Βόερς, διεδέχθη τὸν θρόνον, καὶ πάντοτε διετήρησε φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν. Πολλὴ ὅμως ὑπῆρχεν ἐσωτερικὴ ἐρις ἐν τῇ γῆ τῶν Ζουλοῦ. Ὁ Σετιβάγιο ὁ πρεσβύτερος τοῦ βασιλέως υἱὸς καὶ ὁ ἀνδρειότερος καὶ ἱκανώτερος, ἐπαφθάλμια τὴν διαδοχὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, διὰ τὸν λόγον δὲ τούτου ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς ζηλοτυπίας τοῦ Πάνδα, ἐξ οὗ ἐρίδες καὶ ἀπειλαί. Τινὲς τῶν νεωτέρων αὐτοῦ ἀδελφῶν φοβούμενοι μήπως καταστρέψωσι τοὺς ἀντιζήλους του, συνήθρισαν τοὺς ὀπαδοὺς των καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Νατάλ, ὅπως ἐπικαλεσθῶσι τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν, ἀλλ' ὁ Σετιβάγιο ἀμέσως τοὺς

κατεδίωξε, καὶ ἐν αἰματηρᾷ μάχῃ πέντε ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐφονεύθησαν, οὕτω δὲ ἐκαθαρίσθη πῶς ἡ ὁδὸς αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον.

Ἄλλ' ὁ Πάνδα εἶχεν ἔτι δύο υἱοὺς ζῶντας, τούτους δὲ ἔθηκεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἀρχῶν τῆς Νατάλ. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος κατέληξε διὰ συμβουλίου ὅπερ ἔλαβον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ζουλοῦ ἔνθα ἀπεφασίσθη ὅτι καίτοι ὁ Πάνδα ὁ Παχὺς, ἦτο πολὺ καλὴ «κεφαλὴ» διὰ τὸ κράτος τῶν Ζουλοῦ, ἐχρειάζετο ὅμως «χειρὰς» καὶ «πόδας» καὶ ὅτι ἐνῷ ὁ Πάνδα διέμενε βασιλεὺς, ὁ Σετιβάγιο εἶδει νὰ ἦναι πρωθυπουργός. Τοῦτο ἐγένετο τὸ 1856, τῇ πλήρει συγκαταθέσει τοῦ διοικητοῦ τῆς Νατάλ, ὅτε ὁ Σετιβάγιο ἐκηρύχθη διάδοχος τοῦ πατρὸς του. Ἄλλ' οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ ἡσυχάσῃ ἐκ τῆς παρουσίας τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν ἐν Νατάλ. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Πάνδα τὸ 1872, ὁ Σετιβάγιο ἐπεμψε μῆνυμα εἰς τὸν σὶρ Θεόφιλον Shepstone διοικητὴν τοῦ ἀκρωτηρίου ζητῶν ἀναγνώρισιν, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ἦτο ὅτι ἐγκαθιδρύθη βασιλεὺς τῶν Ζουλοῦ ὑπὸ τοῦ Shepstone τὸν ἐπελθόντα Αὐγούστον, ὅτε ἐποίησε πολλὰς ἐπισήμους ὑποσχέσεις ἄς ἐδημοσίευσεν καὶ εἰς τὸν λαὸν του, καὶ τὰς ὁποίας ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις ἐδέξατο ὡς ἐγγυήσεις κρείττονος καὶ φιλανθρωποτέρας κυβερνήσεως τῆς χώρας τῶν Ζουλοῦ, καὶ μείζονος τῆς εἰρήνης ἀσφαλείας.

Ἡ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Κατὰ τὰς παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως δημοσιευθείσας ἀπογραφικὰς πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν ἔτει 1874, ὑπάρχουσι καθ' ὅλον τὸ Κράτος 1,127 δημοσὶα δημοτικὰ σχολεῖα, ἐξ ὧν 989 ἄρρένων καὶ 138 θηλέων, ἐν οἷς διδάσκουσι μὲν 1,040 δημοδιδάσκαλοι καὶ 165 δημοδιδασκάλισσαι, φοιτῶσι δὲ 63,156 μαθηταὶ καὶ 11,405 μαθήτριά. Πλὴν δὲ τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα 67 ἰδιωτικὰ σχολεῖα δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως (41 ἄρρένων καὶ 26 θηλέων) ἐν οἷς φοιτῶσι 4,913 μαθηταὶ καὶ μαθήτριά (3,558 μαθηταὶ, 1,355 μαθήτριά) ὡς καὶ τινα ἄνευ ἀδείας ὑφιστάμενα ἰδιωτικὰ σχολεῖα καὶ τὰ ἐν χωρίοις γραμματοδιδασκαλεῖα, ὧν οἱ μαθηταὶ ὑπολογίζονται εἰς 6,800 περίπου. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι σχετιζόμενοι πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἔτος 1870 παρεχομένας πληροφορίας, καθ' ἃς ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν τέκνων τῶν ἐχόντων ἡλικίαν 5—10 ἐτῶν ἐξηκριβώθη ἐπὶ μὲν τῶν ἄρρένων εἰς 97,429, ἐπὶ δὲ τῶν θηλέων εἰς 91,173, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τούτων φοιτῶντων εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ὑπελογίσθη 52,943 ἄρρενα καὶ 11,035 θήλεα, εἰ καὶ ἐμφαίνουσιν αὐξησιν μὲν σπουδαίαν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα φοιτῶντων ἄρρένων τέκνων, μικράν τινα δὲ μείωσιν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θηλέων, ἀπέχουσιν ὅμως πολλὴ τοῦ νὰ πιστοποιῶσιν ἐπέκτασιν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, καθόσον κατὰ ταύτας μὲν 65 περίπου τοῖς 100 ἐκ τῶν ἄρρένων φοιτῶσιν εἰς τὰ δημο-

τικά σχολεία, κατ' ἐκείνας δὲ 54 τοῖς 100, ἐπὶ δὲ τῶν θηλέων καὶ κατ' ἀφοτέρας τὰς πληροφορίας μόνον 12 περίπου τοῖς 100. Ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἔχει ἀναλογίαν ὡς 5 πρὸς τοῖς 100, ἐνῶ ἀλλαγῶν ἢ ἀναλογία αὐτὴ υπολογίζεται ἀπὸ 18—10 τοῖς 100, ὡς π. χ. ἐν Σαξωνίᾳ 18.40 ἐπὶ τοῖς 100, ἐν Πρωσσίᾳ 15.50, ἐν Βαυαρίᾳ 13, ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ 12, ἐν Γαλλίᾳ 11.41, ἐν Βελγίῳ 10.90, ἐν Δανίᾳ 9.40 πλ.

**ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ
ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΔΟΥ**

Ταγματάρχου τοῦ Πυροβολικοῦ.

Ποῖος ἐρωτᾷ τί γίνεται ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ὅπου τὸ κύμ' ἀκούραστο μὲ τὸν ἀφρό του σέρνει 'ς τὴν ἄβυσσος; ποῖος ἐρωτᾷ τί γίνονται τὰ φύλλα τοῦ δάσους, ὅπου ἀνεμὸς χειμῶνος παραδέρνει;

Ὁ ναύτης ὅμως τοῦ περνᾷ τὸ πέλαγος τοῦ βίου ἀδημονεῖ καὶ θλίβεται καὶ χύνει λύπης δάκρυ, ὅταν σβυσμένο τὸν φανὸ παρατηρεῖ ἐμπρὸς του, ὅπου τὴν νύκτα φάτιξ τοῦ βράχου του τὴν ἄκρη.

Ὁ ὁδοιπόρος, τοῦ περνᾷ ξηρὰς ἐρήμου τόπον, ἀγανακτεῖ καὶ στέκεται ἐμπρὸς εἰς τὸ πλατάνι, ποῦ ρίχτει ἀνεμοστρόβιλος 'ς τὴν γῆ ξερριζωμένο καὶ ἡ ἐρημιὰ τὸν ἴσκιό του καὶ τὴν δροσιά του χάνει.

Στὴν ἐθνικὴν μας ἐρημιὰ καὶ 'ς τὸ βαθύ μας σκότος ἐδρόσιζες, ἐφώτιζες καὶ τώρα πέφτεις, σθύνεις' τὰ παιδικὰ σου ὄνειρα, τὴν λάμπιν σου, τὸ πῦρ σου εἰς τοῦ Νεκροταφείου μας τὴν γῆν καὶ σὺ ἀρίνεις.

Πολλοὺς ἡ Σμύρνη ἔστειλε ἐδῶ νὰ μεγαλώσουν μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τοὺς δῇ τὴν ὥρα τὴν μεγάλην τοῦ Γένους νὰ κρατήσουν τὴν ἐνδοξὴ σημαία καὶ νὰ βίβουδ' ἀτρόμητοι εἰς τὸν ἀγῶνα πάλι.

"Αἴ! πόσοι χρόνοι πέρασαν καὶ ἡ δουλωμένη χώρα εἶδε σταυροὺς νὰ λάμπουν καὶ ξίφη νὰ κροτοῦν· εἶδε τὴν νιότη 'ς τὰ χροσᾶ, 'ς τὰ σκοτεινὰ τὴν δόξα, χωρὶς νὰ μᾶς δοξάζουνε καὶ Τούρκους νὰ κτυποῦνε.

Εἶδε ν' ἀνοίγη μνήματα ὁ χρόνος καθήμερα καὶ καθ' ἐλπίδα ἐθνικὴ μαζύ των νὰ σκεπάζη' εἶδ' ἕνα μαῦρο σύννεφο 'ς τὸν οὐρανὸ ν' ἀπλώνη καὶ τὴν Ἑλλάδα ὀλόκληρη βαθεῖα νὰ σκοτινιάζη.

"Ἄν μὲς' ἀπὸ τὰ σύννεφα ὁ κεραυνὸς θὰ πέσῃ μεθαύριο· ἂν ἀστραπὴ τὸ σκότος θὰ φωτίσῃ, ψυχαῖς, ὅπ' ἀνδραίνετε νὰ σμίξετε μαζύ των, τὴν φλόγα ποῦ σὰς θέρμαινε τὸ χῶμα δὲν θὰ σβύσῃ.
Ἀθῆναι, τῆ 12 Φεβρ. 1879.—Μ. Δ. ΣΕΪΖΑΝΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ ἱστορία τῆς χριστιανοσύνης ἐν τῇ νήσῳ Σαμόα δὲν εἶναι ἥττον ἀξία θαυμασμοῦ τῆς τῶν Σανδύγων νήσων. Πρὸ τριάκοντα ἔξ ἐτῶν οἱ Σαμβάι ἦσαν 34,000 βάρβαροι· νῦν ἀριθμοῦνται εἰς 80,000, πάντες σχεδὸν ὄντες χριστιανοί. Τὸ θεολογικὸν σχολεῖον ἔχει ἑξήκοντα μαθητὰς καὶ εἴκοσιν ἱεροποστολοὺς ἀποσταλέντας ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν πρὸς κήρυξιν τοῦ Εὐαγγελίου ἐν ταῖς πλησίον νήσοις.

* * * Ἡ καύσις τῶν νεκρῶν ἐν Γότθᾳ τῆς Γερμανίας ἀπαντᾷ σπουδαίαν ἀντίστασιν καθόσον πολλοὶ τῶν τῆς ἀστυνομίας φρονοῦσιν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ματαιοὶ τὰς ἐρεῦνας τῆς δικαιοσύνης ἐν περιπτώσει φαρμακείας.

* * * Τὰ σύνολον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ δημοσίου ἐν Ῥωσίᾳ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἀνέρχεται εἰς 620,000,000 ρουβλίων.

* * * Παρατηρήθη ἐν Γαλλίᾳ ὅτι ἡ διφθερίτης προσβάλλει καὶ τὰς ἄρνητας ἐξ αὐτῶν δὲ δύναται νὰ πάθωσι καὶ οἱ ἄνθρωποι.

* * * Κατατέθη ἀρτίως ὁ Θεμέλιος λίθος τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος τῆς ἐν Σίδνεϋ σχεδιαζομένης διεθνούς ἐκθέσεως.

* * * Κατὰ τοὺς πρώτους 9 μῆνας τοῦ ἔτους 1878 οἱ παθόντες ἐκ δυστυχημάτων τῶν ἀγγλικῶν σιδηροδρόμων υπολογίζονται εἰς 797 φονευθέντας 4,452 πληγωθέντας.

* * * Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας προὔπελβησε τὴν δαπάνην τοῦ κατὰ τῶν Ζουλοῦ πολέμου εἰς 1,500,000 λίρας στερλίνας. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνελεύσεται ἐφέτος εἰς 4 περίπου ἑκατομ. λίρ. στερ.

* * * Ἡ προϋπολογισθεῖσα δαπάνη διὰ τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν διὰ τὸ ἔτος 1879—80 ἀνέρχεται εἰς 15,075,200 λίρ. στερ.

* * * Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιφορτισθεῖσα τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτιῶν τῆς ἐκρήξεως τοῦ μεγάλου τηλεβόλου τοῦ ἀγγλικοῦ πυργώτου πολεμικοῦ Thunderer ἀπεφάνθη ὅτι αὕτη προήλθεν ἐκ διπλῆς γομώσεως, ἥτοι ἐνῶ εἶχε τὴν κανονικὴν γόμωσιν τὸ τηλεβόλον, δὲν μετεδόθη ὁ ἠλεκτρικὸς σπινθὴρ καὶ δὲν ἐξεκενώθη· οἱ χειριζόμενοι τὸ τηλεβόλον νομίσαντες ὅτι ἐκενώθη ἔθηκαν καὶ δευτέραν γόμωσιν.

* * * Οἱ μισθοὶ τῶν γραμματοκομιστῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς κατὰ νόμον ἀρτίως ψηφισθέντα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς. Οἱ τῆς πρώτης τάξεως 1000 δολ. κατ' ἔτος ἥτοι 500 δρ. τὸν μῆνα, οἱ τῆς δευτέρας 800 δολ. ἥτοι 400 δρ. τὸν μῆνα καὶ οἱ τῆς τρίτης εἰς 400 δολ. ἥτοι 200 δρ. τὸν μῆνα.

Λόγος τοῦ ἐν τῷ 4 ἀριθ. Λογογράφου.

Ἦ αὔρα! στὰ ὕψη τὰ οὐράνια ποῖα τρυγῶνα κελαιδεῖ; ὦ αὔρα! στάσου πέ μου στὸ αὐτί, εἶναι ναι, ἡ φίλη μου, ἡ λίστα μου;

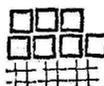
Ἔλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Ε. Ραφτόπουλος, Γ. Ε. Μαυρογορδάτος (Σύρος), Ι. Κ. Πιπινόπουλος, Εὐθ. Σοφιανός, Ἄγ. Ν. Λαγκαδᾶς, Ι. Γρηγοριάδης, Π. Στεφανίδης, καὶ Γ. Ν. Σταφυλάτος.

ΓΡΙΦΟΣ 1.

ὄρος Κρήτης

α μ 1 η 43

ὄρος Θεσσαλίας

λος